

Van: nieuwsbrief blokbuster <blokbuster_nieuws@hotmail.com>
Aan: blok-buster@yahoogroups.com
Datum: 01/07/2010 06:08 PM
Onderwerp: [blok-buster] Blokbuster Nieuwsbrief nr. 142 - 7.1.2010

Blokbuster Nieuwsbrief 7 januari 2010

- > 4 maart: anti-NSV betoging in Antwerpen
- > NSV erkend aan de Gentse universiteit
- > Gerommel in het VB - wat betekent dit voor anti-fascisten
- > Geen uitweg voor Vanhecke en Van Overmeire - Valkeniers staat voor blok
- > Nieuwe poging om Blood&Honour Vlaanderen op te zetten
- > Kort

BEZOEK OOK ONZE SITE: <http://www.blokbuster.be>

4 maart: anti-NSV betoging in Antwerpen. Jobs, geen racisme

Op 4 maart zal er in Antwerpen een anti-NSV betoging plaatsvinden. Op hetzelfde ogenblik wil de extreem-rechtse studentenclub NSV de Antwerpse binnenstad onveilig maken met een haatoptocht waarvoor het traditioneel beroep doet op zowel VB-kopstukken als aanhangers van Blood&Honour. Blokbuster roept op tot een tegenbetoging onder het motto "Jobs, geen racisme". Tegen de achtergrond van de economische crisis willen wij de strijd voor werk centraal stellen in onze anti-fascistische campagne. Werk hieraan mee, contacteer ons om mee pamfletten, affiches,... te verspreiden!

Alles wat ons verdeelt, verzwakt ons. Jobs, geen racisme!

In maart (2010) organiseert de NSV, de Nationalistische StudentenVereniging, haar jaarlijkse haatmars. Ze selecteert daarvoor om beurten een van de Vlaamse studentensteden. Deze keer is Antwerpen aan de beurt. De NSV komt er de reële samenlevingsproblemen nog wat opstoken. Zoals ieder jaar organiseert Blokbuster, op veilige afstand van de NSV, een tegenbetoging. We willen de studenten en de wijkbewoners die trachten er het beste van te maken een hart onder de riem steken, tonen dat we talrijker zijn dan de NSV, en vooral samen zoeken naar echte oplossingen.

De NSV is een kweekvijver voor toppolitici van het Vlaams Belang. Zelfs al rollen die vechtend over carrières over de straat, dan nog is het gevaar reëel dat racisme en de roep naar "orde" in tijden van crisis gehoor vinden bij een deel van de bevolking. Men verwacht dat er in 2011 800.000 werklozen zullen zijn in België. Dagelijks verdwijnen 350 jobs. Onder jongeren is de werkloosheid verdubbeld op een jaar tijd. Bepaalde wijken in Brussel en Antwerpen kampen met een jongerenwerkloosheid boven de 40%. De concurrentie voor jobs is moordend. Frustraties nemen toe. De illusie dat migranten onze jobs inpikken en er meer werk zou zijn als zij verdwijnen, kan in die omstandigheden aan invloed winnen.

Voor patroons en speculanten is dat een gedroomd scenario. Ze grijpen de crisis aan om te "rationaliseren" en te "herstructureren". Als het moet dreigen ze te verhuizen naar lagere loonlanden of koudweg te sluiten. Als de arbeiders op de werkvloer bovendien de schuld bij elkaar leggen en niet bij het winstbejag van het patronaat, kunnen ze vrij hun gang gaan. De recordwinsten investeren ze niet in productie, maar in speculatieve beleggingen, vooral immobiliën. Ze laten hele wijken verkrotten, met de bedoeling er prestigieuze vastgoedprojecten op te starten. De concurrentie voor de overblijvende woningen neemt toe, de prijzen ook. Hele wijken vallen ten prooi aan een lawine van verkrotting, werkloosheid, armoede en samenlevingsproblemen. Wie kan, verhuist buiten de stad. De armsten blijven achter, waardoor de middelen om verloedering tegen te gaan, nog krimpen.

Dat is het moment waarop de NSV op de proppen komt. Ze komt de spanningen in onze wijken ten top drijven. Een verdeelde bevolking is immers weerloos tegen de machtige lobbies van patroons, speculanten en politici. Er is nochtans werk genoeg: er is geen bedrijf waar arbeiders niet klagen over te hoge werkdruk. Bovendien is er dringend nood aan sociale woningen en voorzieningen in de gezondheidszorg, het onderwijs en het openbaar vervoer. Laat ons de beschikbare arbeid zodanig verdelen dat iedereen, voor een degelijk loon en aan menselijke arbeidscondities, aan de slag kan. Laat de ouderen genieten van hun zuur verdiend pensioen voor ze helemaal op zijn. Een geloofwaardig links alternatief dat dit naar voor schuift, zou de invloed van extreem rechts verpulveren.

Onder de slogan 'jobs, geen racisme' – een slogan die ook centraal moet staan in de anti-NSV-betoging – zou een echt alternatief kunnen aangeboden worden dat duidelijk maakt dat extreem-rechts voor niemand een oplossing biedt.

Tot dan blijft het gevaar van extreem-rechts echter bestaan. Daarom roepen we op voor een massale, geweldloze anti-NSV-betoging.

Jongeren voor werk

Om de werkloosheid te bestrijden kunnen we enkel op onszelf rekenen. 'Jobs, geen racisme' drukt uit dat we ons niet laten verdelen op basis van racistische ideeën en dat we de strijd voor ons werk gezamenlijk zullen aangaan. We pleiten voor lokale Jongerenmarsen voor Werk in het voorjaar van 2010.

NSV: racistisch, fascistisch en gewelddadig

Niet alleen het gedachtegoed van NSV is racistisch en fascistisch, ook haar methoden zijn dat. De lijst van gewelddaden door de NSV is bedroevend lang. Wij willen de straten niet aan haar overlaten en organiseren ook dit jaar een tegenbetoging. We denken niet dat extreem-rechts met geweld bestreden kan worden. Dit zou haar underdog-positie enkel versterken en bovendien is ze juist daar op uit. Wij willen een massale, geweldloze mobilisatie om aan te tonen dat de overgrote meerderheid van de studenten en wijkbewoners niet gediend is van een extreem-rechtse intimidatiemars door de straten van hun stad.

NSV erkend aan Gentse unief

Tegen de verwachtingen in werd de erkenningsaanvraag van de neofascistische NSV in het Gentse PFK (overkoepeling van politieke en filosofische verenigingen) goedgekeurd met 8 stemmen tegen 7. Hiermee raakt de NSV voor het eerst sinds 1982 erkend. Destijds verloor NSV haar erkenning wegens geweld, een constante in de verdere werking van deze organisatie.

Alle vertegenwoordigers van de jongerenorganisaties van de traditionele partijen stemden voor de erkenning van NSV. De jongeren van CD&V, VLD, SLP, N-VA,... stemden allemaal voor en hopen zo de positie van de linkse studentenorganisaties te bestrijden. Enkel de linkerzijde stemde tegen.

Met deze erkenning krijgt de NSV subsidies en wordt een werking aan de Gentse universiteit makkelijker gemaakt. Dat het gaat om extreem-rechtse studenten met een gewelddadig verleden (en heden) en een bijzonder aangebrand ideeëngoed, was voor de rechtse studentenverenigingen niet van tel. Zij kijken niet verder dan directe politieke spelletjes. De gevolgen zijn nochtans niet minnetjes. In Antwerpen is de NSV ook erkend en werd onder meer actie gevoerd tegen de mensen zonder papieren, werd een meeting met de Britse extreem-rechtse leider Nick Griffin opgezet en werd door figuren uit de omgeving van NSV overgegaan tot een fysieke raid op een ALS-bijeenkomst. Binnenkort ook in Gent?

De Gentse NSV bereidt zich alvast voor met bijeenkomsten over onder meer de rol van de VMO (een gewelddadige groep die als private militie werd verboden begin jaren 1980).

Deze erkenning zal de extreem-rechtse studenten versterken en dit zal ongetwijfeld leiden tot meer incidenten en geweld. De verantwoordelijkheid daarvoor ligt bij de traditionele partijen die vrijspel hebben gegeven aan de NSV.

Voor anti-fascisten komt het er op aan om verder campagne en actie te voeren tegen extreem-rechts. De mobilisatie naar de anti-NSV betoging in Antwerpen in maart zal ook in Gent aan belang winnen door deze evolutie. De Actief Linkse Studenten zullen verder campagne voeren en een krachtsverhouding uitbouwen onder de studenten en het personeel om duidelijk te maken dat extreem-rechts niet welkom is aan onze unief!

Gerommel in het Vlaams Belang - wat betekent dit voor anti-fascisten?

Het gaat niet goed met het Vlaams Belang. De partij haalt volgens de laatste peiling van De Standaard en VRT nog 12,6% of de helft minder dan bij haar recordscore in 2004. De electorale achteruitgang gaat gepaard met intern gerommel dat minder kan worden afgekocht met de vele lucratieve postjes die destijds te verdelen waren. Antifascisten mogen zich geen zand in de ogen laten strooien, deze problemen bij het VB maken onze strijd niet overbodig.

Beperkingen van populisme

Wij hebben er steeds op gewezen dat het VB een enorme electorale groei kende door zich te bedienen van populisme. De partij speelde in op het politieke vacuüm en stelde zich voor als “anders” dan de traditionele partijen. Daarnaast werd ingespeeld op racistische sentimenten om een snelle opmars mogelijk te maken.

Het grootste probleem van het VB was steeds dat deze electorale opgang niet gebaseerd was op een brede steun voor het oorspronkelijke partijprogramma. Dat stamde recht uit de tradities van het fascisme en werd gedragen door een partijkader dat geschoold werd in onder meer de verboden privé-militie VMO. Methodes van geweld en terreur worden vandaag niet aanvaard door bredere lagen, ook niet onder VB-kiezers. De electorale groei van het VB was een uitdrukking van passief ongenoegen, niet van actief verzet. Het was voor het VB niet mogelijk om haar fascistische politiek op te leggen, maar anderzijds was de electorale opmars wel een versterking van de rechterzijde.

Het passieve karakter van de steun voor het VB blijkt onder meer uit de beperkte deelname van leden en mandatarissen aan activiteiten. De afgelopen jaren nam het aantal manifestaties en meetings overigens nog verder af. Om alsnog wat volk bijeen te krijgen, moest een familiedag in een pretpark worden georganiseerd, waarbij leden tegen verminderd tarief het pretpark bezochten. Het VB paste zich steeds meer aan haar kiezers aan, tot ongenoegen van een aantal radicalere elementen. De kritiek kon nog onder tafel geveegd worden zolang er voldoende postjes waren om te verdelen. Dat laatste valt nu weg.

Het VB heeft haar monopoliepositie als stem van passief ongenoegen verloren. Bovendien werd een deel van de retoriek van het VB door anderen overgenomen. Zelfverklaarde “linkse” figuren als Benno Barnard of Etienne Vermeersch voeren een kruistocht tegen “de islam” en doen dit met argumenten die vaak niet zouden misstaan in een VB-krantje. Voor het Vlaams Belang was het moeilijk om de vooruitgang bij de verkiezingen te consolideren, de steun voor de partij was daarvoor te passief.

Stammenoorlogen in het Blok

De neergang bij de verkiezingen bleek reeds bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 en nog meer bij de verkiezingen van 2007 en 2008. Voor het eerst moest het VB jobs schrappen in de plaats van nieuwe postjes uit te delen. Bij een aantal carrièremensen kwam dit hard aan. De achteruitgang zorgde ervoor dat alle interne spanningen naar de oppervlakte kwamen.

Op het vlak van intern geruzie is het VB alvast niet fundamenteel anders dan de traditionele partijen. De stammenoorlogen worden op het scherp van de snede gevoerd. Het voorgestelde partijbureau werd met 49 tegen 47 weggestemd omdat Morel als ondervoorzitter werd voorgedragen. Op het partijsecretariaat op het Madouplein werd de laptop van de privé-secretaris van voorzitter Valkeniers “ontvreemd”. Van inbraak was geen sprake, enkel deze computer (met de nodige bezwarende documenten) verdween. Een groep rond Karim Van Overmeire ging publiek met een oproep tot een meer gematigde opstelling in de hoop het cordon sanitaire te doorbreken.

Voedingsbodem blijft

Het interne geruzie kan amusant lijken voor antifascisten, maar dat is niet de kern van de zaak. Het geruzie is het gevolg van de electorale problemen die misschien tijdelijk zijn. Zolang de voedingsbodem blijft bestaan waarop het VB destijds groot werd, blijft het gevaar van extreem-rechts overeind.

Inspelen op ongenoegen blijft een mogelijkheid, zeker in een periode van crisis. Indien geen collectief antwoord wordt geboden op de stijgende werkloosheid en de afbraak van de openbare diensten, dan zullen individuele antwoorden worden gezocht. Dat opent mogelijkheden voor racisme, nationalisme, seksisme,... Dat kan enkel vermeden worden met een politiek antwoord in de vorm van een consequente en actieve links-socialistische oppositie.

Een tijdelijke achteruitgang van het VB en intern geruzie betekenen niet noodzakelijk het einde van deze partij. In Oostenrijk werd dit destijds ook door velen gedacht toen het FPÖ van Jörg Haider een splitsing kende tussen een carrièristische vleugel rond Haider en de meeste parlementsleden in de BZÖ en de meer radicale elementen in de overblijvende FPÖ. De splitsing kwam er na een terugval bij de verkiezingen van 2002 (toen de partij 16% verloor en nog 10% overhield). Bij de verkiezingen van 2008 haalden FPÖ en BZÖ samen meer dan voor de terugval: 18% en 11%.

Gevaar van gewelddadige groepen

De terugval van het VB bij verkiezingen biedt extra ruimte voor meer radicale groepen die een stap verder willen gaan dan het VB vandaag en wel bereid zijn tot geweld. Dat bleek reeds op 8 oktober bij een gewelddadige fysieke aanval op een ALS-bijeenkomst in Antwerpen.

Ex-VMO'er en ex-VB'er Eddy Hermy probeert om rond zijn N-SA (Nieuw-Solidaristisch Alternatief) tot een hergroepering te komen. Afgaande op de beelden die het magazine Koppen bracht van een "jongerencongres" van N-SA (ondersteund door Nation) en de opkomst voor de N-SA betoging in Gent op 10 november, kunnen we stellen dat dit vooralsnog een erg marginaal gegeven blijft met maximaal een 100-tal rechts-radicalen. Onder hen voormalige VB'ers, NSV'ers of aanhangers van Blood&Honour (voormalig B&H kopstuk Tomas Boutens stapte vrolijk mee op in de betoging van 10 november).

Dit soort groepen heeft slechts een beperkte slagkracht, maar lijkt over te gaan tot een hardere confrontatiepolitiek waarbij politieke tegenstanders fysiek worden aangepakt. Dit is een gevaar waartegen we ons moeten organiseren om duidelijk te maken dat hun standpunten en methoden niet aanvaard worden door bredere lagen. Door mobilisatie kunnen we vermijden dat deze groepen ook maar één kans krijgen om uit hun marginaliteit te treden.

Blokbuster blijft het anti-fascistisch verzet voeren. Een eerstvolgende belangrijke afspraak wordt alvast de anti-NSV betoging in Antwerpen begin maart 2010.

Geen uitweg voor Vanhecke en Van Overmeire - Valkeniers staat voor blok

Het waren spannende dagen voor het Vlaams Belang. De partijraad keurde het aangepaste voorstel van partijbestuur goed met zowat 70% van de stemmen. Er bleef een aanzienlijke oppositie bestaan, maar een totale crisis waarbij voorzitter Valkeniers moest opstappen, werd vermeden. De sfeer tussen figuren als Vanhecke aan de ene kant en Dewinter aan de andere is niet bepaald positief te noemen. "Al wie kan rekenen en schrijven pakt zijn valies", meent het ene kamp. "De lucht is gezuiverd", aldus het andere.

Geen monoliet blok

De media hebben een vette kluif aan het interne gerommel bij het VB. Dit is inderdaad niet zomaar een opstoot van beperkte tegenstellingen. In het verleden werd iedere schijn van tegenstelling zodanig aangegrepen door de media, dat het effect van een reële interne strijd wellicht wordt onderschat.

Vandaag wordt duidelijk dat de oude mythes van strijd tussen Dewinter en Annemans fors overdreven waren. Er mochten dan al spanningen mogelijk zijn tussen die twee kopstukken, in essentie waren ze het eens over de te volgen koers. De mogelijke spanningen tussen Dewinter en Annemans werden overdreven toen werd gesteld dat met Annemans wel zou te praten vallen of dat het de spanningen tussen beide waren die maakten dat niet één van hen, maar wel Frank Vanhecke de opvolger werd van partijvoorzitter Karel Dillen. Dat Vanhecke al jarenlang de klusjesman van Dillen was, werd toen door bepaalde media over het hoofd gezien in de zoektocht naar interne spanningen.

De afgelopen jaren zijn er reële tegenstellingen ontwikkeld in het Vlaams Belang en deze komen makkelijker tot uiting op een ogenblik dat meningsverschillen moeilijker kunnen worden afgekocht met steeds meer te verdelen nieuwe postjes. Een partij die van verkiezingsoverwinning naar verkiezingsoverwinning trekt, zal minder snel interne etterbuilen tot uitbarsten zien komen. Nu er sprake is van een inkrimping – met 12% in de peilingen zit de partij op de helft van het niveau van 2004! – kan niet iedereen tevreden worden gesteld of omgekocht met mandaten.

Het VB kende een electorale opmars die niet gepaard ging met een actieve steun voor het volledige partijprogramma. Hierdoor moest de partij zich bedienen van populisme en werd tevens geen fundamentele uitbreiding van het actieve partijkader gerealiseerd. Ook toen het VB nog door de "woestijn" ging, waren er enkele honderden partijkaders. Vandaag kan het VB amper meer mobiliseren dan toen en lijkt er sleet te zitten op het organiseren van activiteiten naarmate alle aandacht gaat naar het parlementaire werk. Is het dan verwonderlijk dat een aantal VB'ers een stap verder op dat pad willen gaan?

Geen uitweg voor Vanhecke en Van Overmeire

In het verleden waren er gelijkaardige discussies in andere extreem-rechtse partijen zoals het Front National of het Oostenrijkse FPÖ. Ook daar waren er "hervormers" die de toon wilden aanpassen en salonfähige formaties wilden worden. Een opvallende gelijkenis tussen al die pogingen, is dat het origineel het steeds beter deed dan het afgezwakte kopie. Alle splitsingen van het FN, van Mégret tot Lang, zijn mislukt. In Oostenrijk is het de FPÖ die beter scoort dan de BZÖ.

Ook Vanhecke beseft dit. Hij bracht onlangs een bezoek aan een congres van de "Parti de la France", een nieuwe partij opgezet door Carl Lang en andere dissidenten van het Front National. Het verslag van Vanhecke van deze

bijeenkomst is veelzeggend voor zijn eigen positie vandaag. “Het is in Frankrijk een beetje ‘l’histoire se répète’: tien jaar geleden scheurde Bruno Mégret zich af van het FN en nam het leeuwendeel van de geschoolde kaders mee, vandaag gebeurt hetzelfde rond Carl Lang.” Vanhecke zag heel wat oude bekenden terug, maar gelooft niet in het project. Hij noemt het “een moedig initiatief”, maar “de kansen op succes zijn wel erg klein, zeker op korte of zelfs middellange termijn.” De conclusie van Vanhecke: “En zo hebben we alvast een voorbeeld van hoe het niet moet, dat is ook al wat.”

Er is geen alternatief voor Vanhecke. Hij is uit het partijbestuur gestapt en zou ontslag kunnen nemen uit het Europees parlement om zijn goede vriendin Morel een postje te bezorgen (zij is nu de eerste opvolger op de Europese lijst) en zelf te gaan zetelen in een ander parlement. Dat is het voordeel van het feit dat een klein kransje VB-kopstukken in zowat alle parlementen is verkozen. Een dergelijke stap zou even “logisch” zijn als het ontslag uit het partijbestuur, maar het zou tevens olie op het vuur betekenen. Een andere optie is om stilaan op politiek pensioen te gaan, ofwel als Europees parlamentslid ofwel zonder enig mandaat. Vanuit zijn veilige Europese zetel kan hij wachten tot anderen het opnemen tegen de “Antwerpse gemeenteraadsfractie” die de partij leidt.

N-VA en LDD lieten al weten dat Morel niet welkom is, Morel was destijds met Vanhecke tegen een samenwerking met Dedecker en Bart De Wever heeft Morel nog niet vergeven voor haar overstap van N-VA naar VB. Vanhecke associëren met een “gematigde lijn” in de partij ligt moeilijk, zijn problemen met Dewinter en co zijn beperkt tot organisatorische kwesties en machtsverhoudingen. Van Overmeire, Ceder, Buysse en anderen zouden mogelijk wel welkom zijn, maar de argwaan zou steeds groot blijven. Dedecker verklaarde: “We hebben in onze partij al tafelspringers genoeg, ik zit echt niet te wachten op een nieuwe lading.”

Waar staat Valkeniers nu?

De positie van Valkeniers is gered, maar daarom niet stabiel geworden. Hij is als voorzitter afhankelijk van Dewinter die doet wat hij wil. Valkeniers mag zo gematigd spreken als hij wil, daarmee bedient hij enkel een ander publiek om het in Dewinter-termen te stellen. Het grootste publiek dat door het VB wordt “bediend”, is dat van Dewinter.

Valkeniers heeft Morel opgeofferd en wist dat dit bij Vanhecke hard zou aankomen. Hij betreurde het vertrek van Vanhecke, Dewinter was duidelijker: “de lucht is gezuiverd” verklaarde hij. De “oppositie” in de partij stelt dat “het oude Vlaams Blok opnieuw rechtstaat”. Ze voegen er aan toe dat de dagen van Valkeniers wellicht geteld zijn.

Het Vlaams Belang heeft een probleem in Oost-Vlaanderen. Francis Van den Eynde, tot voor enkele jaren het onbetwiste kopstuk in Oost-Vlaanderen, werd daar eerder al aan de kant gezet en is nu – tot zijn ongenoegen - uit het partijbestuur gezet. Karim Van Overmeire moest Van den Eynde opvolgen, maar nam ontslag uit het partijbestuur en kan rekenen op een groep getrouwen onder de partijmandatarissen van de provincie. Er is maar één “kopstuk” dat in het kamp van Dewinter zit (D’Haeseleer). Wat zal dit betekenen voor de verkiezingen van 2011 en 2012?

Deze discussie is niet het einde van het Vlaams Belang. Er blijft een potentieel bestaan voor rechts-populisme en het VB kan daarop blijven inspelen met een formatie die nog steeds stabiel is als pakweg LDD. Voor anti-fascisten blijft het van cruciaal belang dat er een nieuwe arbeiderspartij tot stand komt om het aanwezige ongenoegen om te zetten in een actieve oppositie tegen het neoliberale beleid in de plaats van een passief verzet dat zich kanaliseert in verkiezingsoverwinningen voor partijen die niet onze belangen verdedigen.

Nieuwe poging om Blood&Honour Vlaanderen op te zetten?

Na vele verkeerd gelopen pogingen en enkele mislukkingen, wordt nu opnieuw geprobeerd om Blood&Honour in ons land op te zetten. Op 16 januari zou een neo-naziconcert plaatsvinden met onder meer groepen uit Nederland en Duitsland. Het initiatief voor het gebeuren gaat uit van Blood&Honour Vlaanderen en dat onder de naam “We are back event”. De plaats en de zaal zijn zoals steeds onbekend, publieke activiteiten kunnen de neo-nazi’s niet ondernemen. Semi-publieke activiteiten daarentegen zijn geen probleem in ons land.

Het is wat tegenstrijdig: enerzijds is ons land een spil geworden in de organisatie van bijeenkomsten van neo-nazi’s uit heel Europa, maar anderzijds is de werking van Blood&Honour in ons land niet bepaald succesvol. De afgelopen maanden en jaren waren er tientallen grote neo-nazibijeenkomsten waarbij nooit werd opgetreden door politie of autoriteiten. Alle voorstellen om iets te ondernemen tegen dit soort bijeenkomsten verdwenen in de koelkast. Het procédé waarmee de neo-nazi’s werken is steeds hetzelfde: er worden één of twee zalen afgehuurd onder het mom van een “privé-feest” waarbij de gasten via mail en GSM worden uitgenodigd naar een

afspreekpunt langs de autosnelweg om vervolgens in groep naar de zaal te trekken. Op dat ogenblik stellen de lokale autoriteiten stevast dat niet kan worden opgetreden.

Ook nu weer wil Blood&Honour een concert en bijeenkomst organiseren. De afgelopen jaren waren er al nog pogingen om deze groep terug op te zetten, maar dit gebeurde met wisselend succes. In september werd nog geprobeerd met een benefietconcert waarbij onder meer de Nederlandse groep Strijdgeest kwam optreden. Ook dat concert had een Engelstalige titel "Rock Against Cancer", veel volk kwam er niet opdagen: hoogstens een 50-tal betalende bezoekers. Nadien organiseerde Blood&Honour Vlaanderen midden november een "culturele sportieve uitstap" in het Kortrijkse met onder meer een bezoek aan het 1302-museum en een avontuursportcentrum. Eén van de organisatoren van beide bijeenkomsten beweerde nadien in een mail aan het Anti-Fascistisch Front (AFF) dat het niet zijn bedoeling was om Blood&Honour Vlaanderen "nieuw leven" in te blazen.

Maar nu zou er dan toch een "terugkeer" van Blood&Honour Vlaanderen aankomen met het weinig originele initiatief van een neo-naziconcert. In de namiddag zouden er toespraken zijn door vertegenwoordigers van Blood&Honour uit Nederland en Vlaanderen. Het is vreemd dat er wordt gesproken van een "terugkeer" (of hoe zeg je "we are back event" anders in het schoon Vlaams?) van Blood&Honour, aangezien deze groep nooit echt volledig is verdwenen. De organisatoren van onder meer het Rock Against Cancer concert waren ook in de maanden hiervoor betrokken bij verschillende neo-naziconcerten, de activiteiten gaan zelfs terug tot het begin van het vorige decennium met gewelddaden tegen vreemdelingen en cafégevechten. Bij de laatste NSV-betoging in Leuven werden organisatoren van Blood&Honour Vlaanderen opgepakt. Vreemd genoeg was dat in Gent of Leuven geen reden om de erkenning van NSV aan de universiteit tegen te houden. Zal het daartoe nodig zijn dat Blood&Honour concerten begint te houden aan de universiteiten?

Op 16 januari zou Blood&Honour Vlaanderen een nieuwe poging doen om een werking op te zetten. Uiteraard laten ze ook nu niet weten waar dit zal gebeuren en ook nu zullen er weer valse voorwendselen nodig zijn om aan een zaal te geraken. Anti-fascisten moeten waakzaam blijven voor dit soort gebeurtenissen. We mogen niet toelaten dat neo-nazi's (of hun vrienden in pakweg groeperingen als NSV) zomaar aanvaard worden. Dat zal enkel hun zelfvertrouwen sterken en leiden tot meer gewelddaden tegen andersgekleurden of andersdenkenden. Veel kansen om acties te ondernemen tegen de schimmige bijeenkomsten van Blood&Honour zijn er niet. Maar door begin maart tegen de NSV te betogen in Antwerpen, zullen we meteen ook tegen hun vrienden uit Blood&Honour kringen betogen. Werk mee aan de campagne voor de anti-NSV betoging in Antwerpen dit jaar! Wij willen van die betoging een vreedzaam en strijdbaar protest tegen racisme maken onder de roep "Jobs, geen racisme". Op een ogenblik van economische crisis en stijgende werkloosheid is die benadering van groot belang voor anti-fascisten.

KORT

Aalsterse NJSV moet uitwijken

Het NJSV, de "kleuterklas van de NSV", probeert in Aalst een werking op te zetten. Niet dat dit veel voorstelt, maar er wordt toch geprobeerd. Zo werd een bijeenkomst aangekondigd in een café op de Grote Markt van de ajuinenstad met als thema "De Dietse volksstaat". De spreker die werd aangekondigd was VB-verkozen Karim Van Overmeire, zogezegd een aanhanger van een meer gematigde koers. We besloten om in het betrokken café, uitgebaat door een gemeenteraadslid van Groen, toch even navraag te doen of daar voortaan zomaar extreem-rechtse bijeenkomsten zouden plaatsvinden. Daar werd uit de lucht gevallen, er was voor die avond gereserveerd voor een "feest". Veel zullen de NJSV'ers en Van Overmeire alvast niet moeten feesten in dit café, de reservering werd uiteraard onmiddellijk ingetrokken.

Linkse hobby's?

Openbaar vervoer dat toegankelijk is voor iedereen of cultuur en gesubsidieerde kunst. Daar heeft Filip Dewinter van het VB een probleem mee. Hij noemt het openbaar vervoer van De Lijn zelfs "een linkse hobby" waar dringend het mes in moet worden gezet omdat er vandaag "buitensporige uitgaven" voor worden uitgetrokken. Dewinter wil blijkbaar personeel van De Lijn afdanken en de dienstverlening afbouwen, of in navolging van VLD'ers als Annick De Ridder pleiten voor forse prijsverhogingen? In het Vlaams parlement stelde Dewinter in een oproep aan de minister-president: "Mag ik u aanraden om wel het mes te zetten in de buitensporige uitgaven voor allerlei linkse hobby's : gesubsidieerde kunst, cultuur, De Lijn en uiteraard allerlei uitgaven ten voordele van allochtonen. De budgetten voor sommige cultuursectoren zijn de voorbije jaren met meer dan 100 % gestegen. Waarom hier niet op besparen? Een besparing bij De Lijn van nauwelijks 80 miljoen euro lijkt me evenmin om van achterover te vallen." Zegt de man uit een villawijk in Ekeren die met zijn parlementaire wedde een luxewagen kan betalen en op zijn partijbureau voldoende komedie ziet om geen verdere culturele behoeften aan

de dag te leggen.

Het antwoord van VB op onveiligheid

Het Antwerpse OCMW-raadslid George Ver Eecke slaagde er nog eens in om de kranten te halen. Niet dat de man iets politiek bij te brengen had, hij zorgde voor opschudding omdat hij op een vergadering verscheen met zijn jachtgeweer. Een verwijzing naar de daden van Hans Van Themsse destijds was natuurlijk snel gelegd, maar Ver Eecke had gelukkig voor de andere raadsleden geen moordende bedoelingen. Hij was als “erkende jager” zijn wapen gaan laten controleren door de politie en had dit vlak voor de OCMW-vergadering gedaan. Het wapen paste niet in de kast van het fractielokaal en dus nam hij het maar mee naar de vergadering. Voormalig gemeenteraadslid Ver Eecke was voorheen actief bij WOW (Waardig Ouder Worden) en stond vooral bekend wegens zijn onbegrijpelijke tussenkomsten die zelfs in eigen rangen op gemengde reacties werden onthaald.

Windows 7: maak je eigen video's. [Meer informatie.](#)

[Reply to sender](#) | [Reply to group](#)
[Messages in this topic](#) (1)

RECENT ACTIVITY:

[Visit Your Group](#) | [Start a New Topic](#)

MARKETPLACE

[Going Green: Your Yahoo! Groups resource for green living](#)

Switch to: [Text-Only](#), [Daily Digest](#) • [Unsubscribe](#) • [Terms of Use](#)

